

Ellen Heemskerk 'Zo geniet iedereen van de boerderij'

EIGENAAR HUIS TER LUCHT

We hadden een lege varkensschuur staan, en kwamen in contact met mensen van Groene Hart logies. Zij maakten ons enthousiast om logies aan te gaan bieden op ons melkveebedrijf. Ik was gestopt met werken nadat onze derde, Wessel, er vijf jaar geleden bij kwam. Maar vond het wel leuk weer iets te gaan doen. Met dit werk ben ik thuis, en dat geeft rust. Ook mijn man Sieto vindt het gezellig. Het verkrijgen van de bouwvergunning liep stroef. Ze zijn hier erg bang voor permanente bewoning. Toen we er een adviseur van het Groene Hart bij haalden, ging het vlot. Twee jaar geleden, in december 2009, gingen we open. We hadden meteen al gasten: mensen uit de buurt die een familieweekend wilden organiseren. Dat is onze kracht, dat we naast de vijf huisjes in de oude stal ook een groepsruimte hebben. De hooiberg noemen we het, en hier kan iedereen samenkomen. Je hebt vaak het een of het ander: of veel gezamenlijke ruimte, maar dan ook slaapzalen, of appartementjes, maar geen ruimte om met z'n twintigen te eten of spelletjes te doen. Hier heb je het allebei. Dat hadden we niet zelf bedacht, hoor. We dachten dat we een vergaderzaal moesten maken, daar was de groepsruimte in eerste instantie voor bedoeld. Dat gebeurt ook wel eens,

vergaderen, maar onze eerste doelgroep zijn toch de groepen en vakantiegangers. En af en toe wat werklui. Voor de grote groepen hebben we een nieuwe keuken geplaatst. Dit ook op verzoek van de gasten, die graag wilden koken en een enkeling die kookworkshops wilde geven. We blijven investeren. De twee takken zijn hier op een natuurlijke manier van elkaar gescheiden: het huis en de appartementen aan de ene kant, de koeienstallen aan de andere kant. Daardoor kan Sieto ook zijn gang gaan. Dat is wel fijn: hij laat gasten graag af en toe meekijken bij zijn werkzaamheden, maar houdt er ook van even zijn eigen dingen te doen in de stal en op de trekker. Maar als er kinderen zijn, weten die hem ook daar wel te vinden. Die voelen feilloos aan waar het gebeurt en staan binnen no time bij de koeien die moeten afkalven, bij de kalfjes of in de melkstal. Zij gaven ons het idee voor de grootste trekpleister, die met de minste moeite gecreëerd is: de hooizolder. Zij speelden daar al onder toezicht, wij hebben er een hek omheen gedaan en er handelbare stroballen neergelegd. Daar kunnen ze nu naar hartenlust zelf spelen. Ook onze eigen jongens vertoeven er regelmatig. Zo geniet iedereen van de boerderij!

Linda van Rijn

‘We weten nu hoe een melkmachine werkt’

LEERKRACHT SPECIAAL BASISONDERWIJS

‘W

ij zijn afgelopen najaar met een vriendengroep van zo’n twintig mensen een weekend bij Huis ter Lucht geweest. Ik vond de accommodatie via internet, toen ik zocht naar een plek waar we met zoveel mensen terecht konden. Ook moest het betaalbaar zijn en liefst niet te ver weg. Ik wilde graag naar de boerderij, omdat alle kinderen dat zo geweldig vinden.

We hebben het geweten: binnen vijftien minuten na aankomst zaten de kinderen al bij boer Sieto op de trekker en op de trampoline. En we moesten iedere dag om zeven uur klaar staan om naar het melken te kijken, en ‘s middags om vijf uur weer. Dat vinden de kinderen zo mooi, ze hebben het dan over koeien die dansen, omdat ze snel uit de wei naar de melkstal komen en ongeduldig in de rij staan. Het is ook spannend: de brokken die automatisch in de bakken vallen, maken een behoorlijk lawaai. We hebben er allemaal van genoten en van geleerd. We weten hoe een melkmachine werkt en dat Sieto ‘maar’ zeventig koeien melkt vanwege het quotum.

Maar verder hadden we het makkelijk, want de kinderen hebben bijna alleen maar op de hooizolder gezeten. Waar ze ook nog een kalfje ontdekten dat net geboren was, en meteen een naam kreeg: Floortje. Sieto wist het nog niet

eens. We hebben haar naam op het krijtbord gezet, toen voelden we ons een echte boer. Ook hebben we lol gehad aan de kippen, die eieren leggen en de schapen met hun wollen vacht. Terwijl de kinderen zich vermaakten, konden wij heerlijk met zijn allen koken en een spelletje doen. De twee grote zithoeken en de lange tafel kwamen goed van pas. We misten wel echte grote pannen. Die zijn er nu wel, in de nieuwe keuken. Dat lijkt me de grootste uitdaging: het is allemaal zo nieuw en netjes op de boerderij, maar houd dat maar eens zo. Je moet wel steeds opnieuw investeren.

’s Avonds en ’s morgens heeft ieder hier weer zijn eigen plekje, inclusief badkamer en keukentje. Vanuit de appartementjes kun je zo de deuren openslaan, de tafels en stoelen buiten zetten en in het zonnetje zitten: heerlijk!

We zijn nog naar de geitenboerderij in het Amsterdamse bos geweest, en naar de molens op de Zaanse Schans. Dat is hier allemaal vlakbij, net als het strand op 45 minuten rijden.

We wonen zelf ook niet ver weg, in Voorhout, dus we hadden een lekker lang weekend, en toch echt buiten. Nog betaalbaar ook, een stuk goedkoper dan andere aanbieders. Ja, we komen graag nog eens terug.’